

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

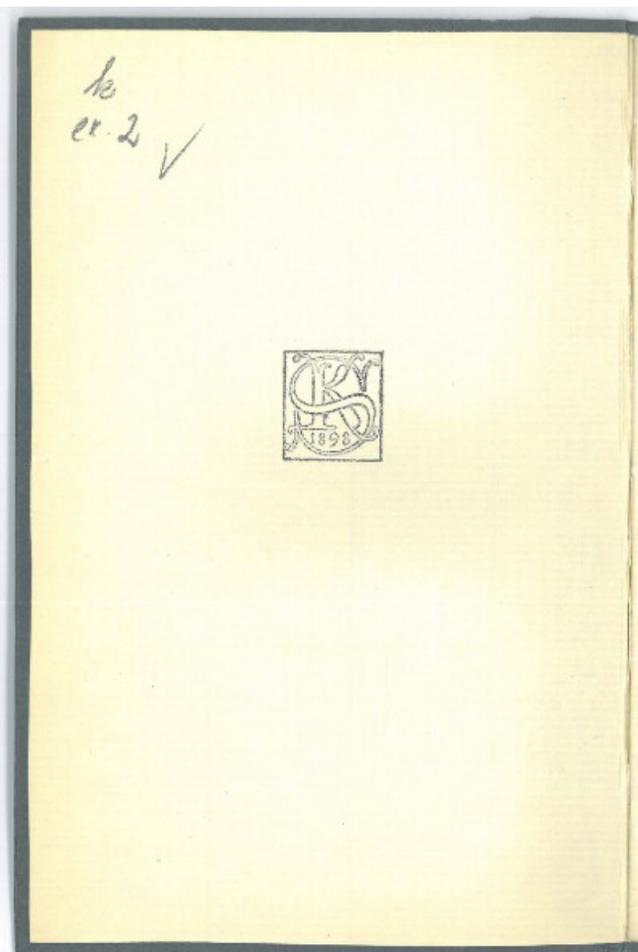
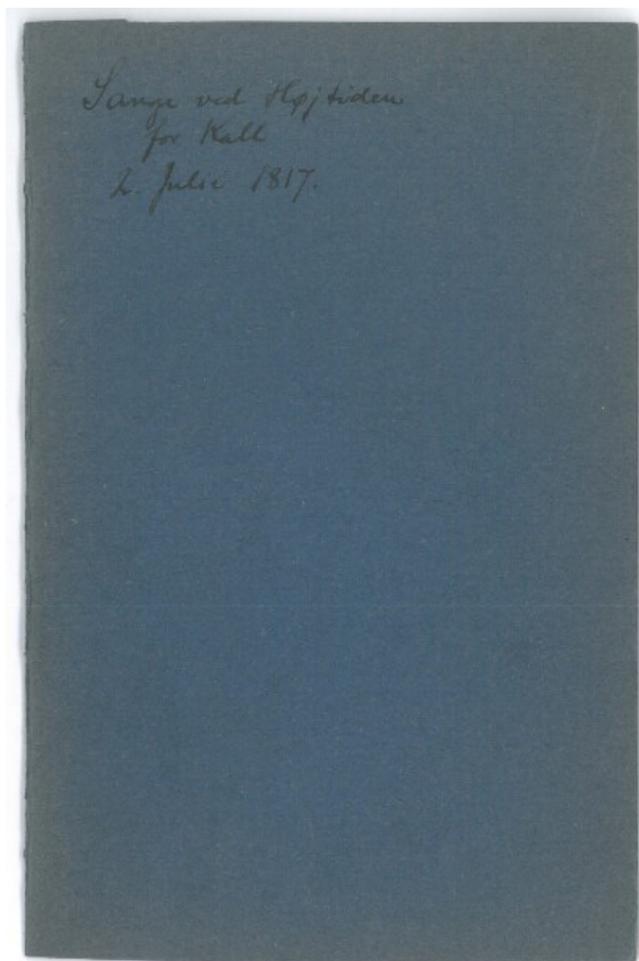
Titel: Fra Arildstid har Dannemænd

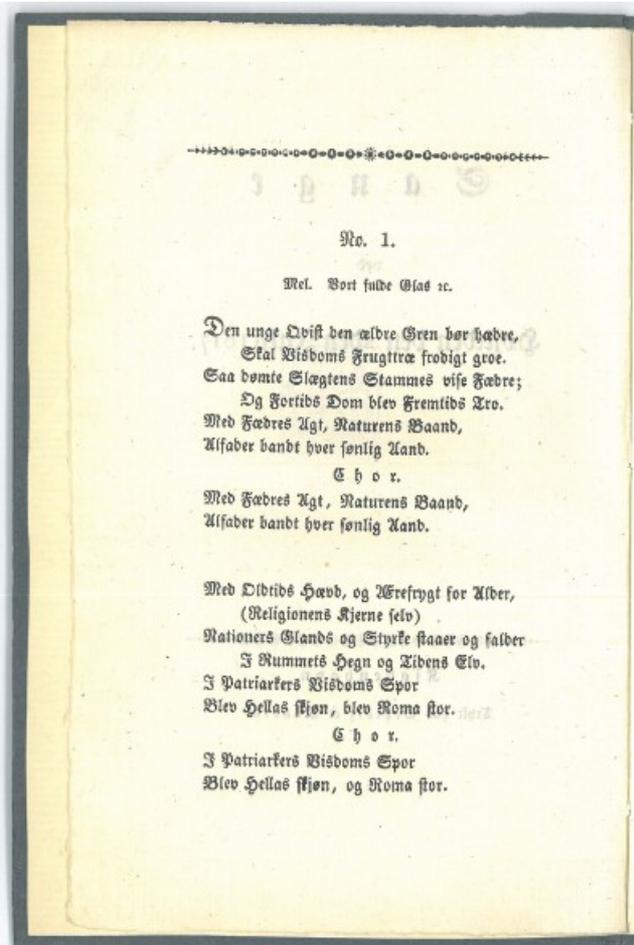
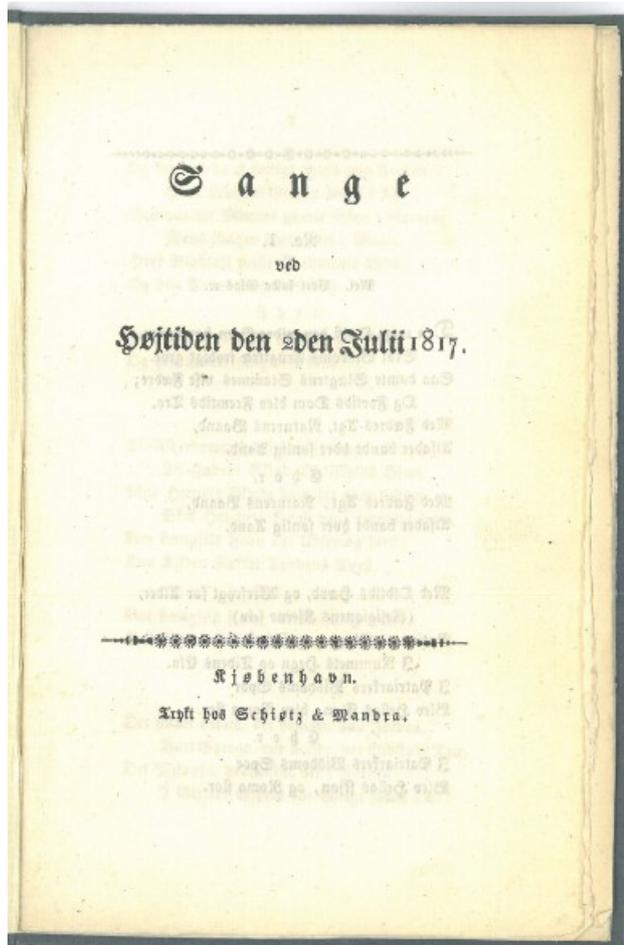
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fra Arildstid har Dannemænd", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_307-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg sandtes da et helligt Hegn paa Jorden,
Hvor Døiffen Grenen holdt i Agt,
Saa var det Nimers gamle Skov i Norden.
Mens Bøgen vorte højt i Magt,
Hver Bladsaft priste Stammens Blod,
Dg hele Træet sang dets Rod.

C h o r.

Hver Bladsaft priste Stammens Blod,
Dg hele Træet sang dets Rod.

Til Alderdommens Gudsbprungne Dage,
Til Fædres Skjød, til Ulykds Hjem,
Maa Hjertets Vinde barnligt gaee tilbage,
Elsk Hov'dets Haab gaee mandigt frem.
Vor Længsels Favn var Udspring først;
Kun Kilden stulter Vandens Lørf.

C h o r.

Vor Længsels Favn var Udspring først;
Kun Kilden stulter Vandens Lørf.

Det staer endnu, det helligste paa Jorden,
Vort Syrgs, vor Lands, vor Bisstabs Træ,
Det Ugdrasil, hvorunder her i Norden
I Verlers Storm vor Slægt fandt Læ.

Vor Krebs fornyer idag med Agt
Dets første Borens gamle Pagt.

C h o r.

Vor Krebs fornyer idag med Agt
Sin første Borens gamle Pagt.

Dg Ham, hvem, stor ved Kærdom og Exempel,
Et halvt Aarkundred hædret saet,
Ham ser idag vor Jubel i sit Tempel
Endnu for Nimers Aker staae.
Vor Flor, hver Alders og hver Stands,
Indslynger Blomster i hans Krands.

C h o r.

Vor Flor, hver Alders og hver Stands,
Indslynger Blomster i hans Krands.

Ej Blade blot, ej Døiffe her allene,
Med hvert et Skud, og hver en Knop,
Men Stammen selv, og alle Træets Grene
Løvsyngte rundt sta Rod til Top:

Hil gamle Nimers ældste Præst
Paa Norners yngste Jubelfest!

C h o r.

Hil gamle Nimers ældste Præst
Paa Norners yngste Jubelfest!

Men Hjertets Kyde Læben kun tilføder
Eet Tubetraab i Krebsens Gal:
Vor ældste Ven! vor Bærer! og vor Leder!
Vær hilst i Dag: vor Fader, Kall!
Vær signet her i Sønners Favn
Med Haders første Hadersnavn!
C h o r.
Vær signet her i Alles Favn
Med alle Hjerters signte Navn!

Baggesen.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]
No. 2,

Vel. Vi Sømand gjør ej mange Ord.

Lil Højtidsfærd ved bredden Bord
Dø Tiden ventlig falder,
At hadre højt i Mand og Ord,
En Wiis af fotografra Alder;
Alt seandt det halve Hundrebaar,
Der blomstre saae hans Bære;
Han Haders Bærer var og vor,
Ham vorde Tak og Ære!

Vor Tak er varm, vor Hu er huld,
Dg eenig Krebs dem byder;
Erkjendtlighed er ill Guld,
Men meer den Tilde fryder --

Dg hist hvor Jordens Laager lye
Ham mindes Gudens Skare,
Den Land, som gjennem Glemfets Sky,
Blit Himlen selv bevare. —

Hvor Solen throner sfernt i Syd,
Hvor Baaren evig lever;
Apskots høje Harpelyd
Parnassets Lind ombæver —
Af Musers Flok i festlig Sang,
Vor Kall! Du prisst bliver;
Dg Klio til Musens Klang
Sin Laurbærfronds Dig giver.

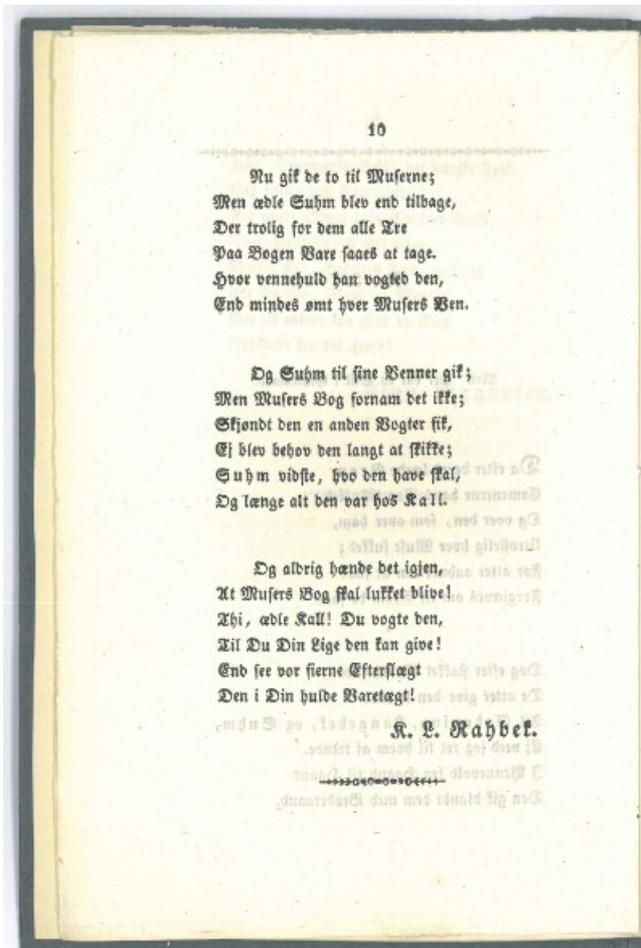
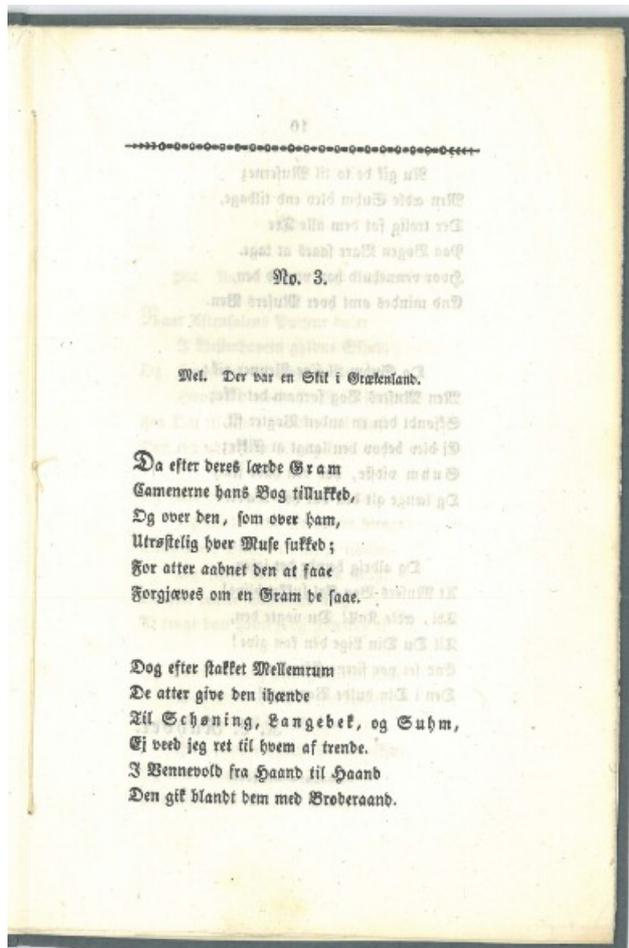
Hvor Maanen straalr mild i Noed,
Hvor Mattens Lys ej viger,
Fragets Lød blandt Afers Chor,
Vor Kall! Din Pris ej tier;
Fra Nimers klare Rildevald
Dig Saga Bæget hyder,
Udøselighed, Hæder, Held
Den Himmelvil Dig yder. —

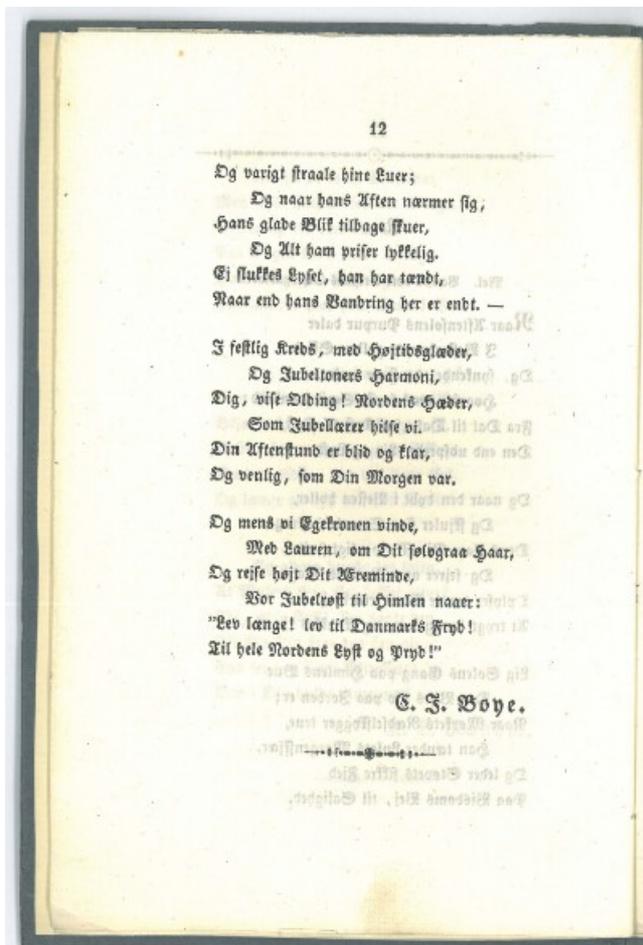
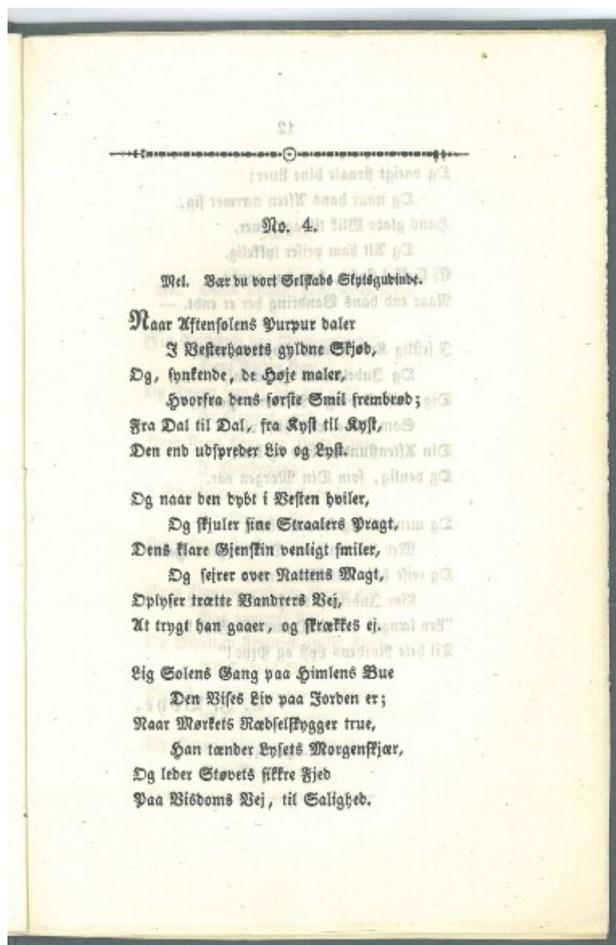

Her, Danmarks Son! det danske Folk
Sig fryder ved Din Væge;
For usøbt Slægt bets Tankers Tolk
Vort Højtidsqvad skal være. —
Vort Offer, Hjertets Tak, modtag
For Vonsen, Daad og Møje!
See tit endnu saa glad en Dag
Nedsmile fra det Høje!

Finn Magnusen.

No. 5.

Ref. Seend Dødsring havde sig en Mand.
Fra Arildstid har Dannemænd
Havt Fædre kjær,
Dg Ingen som ej har det end,
Er Navnet værd.
Hvor Feige flye, og Helte staae:
I Baabengavn;
I Snekløvn paa Bølgen blaa,
Dg Bøgens Ly,
Hver Dane sig Fædrene mindes.
Naar Dannemænd for Borde sad
Paa gammel Vis,
Dg Skjalden stemmed op sit Kvad
Til Fædres Pris,
Da gik et Bøger rundt om Bord
Med Njeb og Vin,
Dg Braga: Bøger hed i Nord
Den Staal saa sin,
Den tomtes til Fædrenes Minde.

Hver gammel Skif, naar den var god,
Dg kom igjen,
Dg rinder i os ægte Blod
Af Dannemænd,
Da stunge vi paa Moders Maal
En Mindefang,
Dg tomme ud den gamle Staal
Med Jubelklang.
Saa driffe vi Fædrenes Minde.
Først mindes vi hver Skoldung frem,
Med Rolf og Skold,
Hvis Pris i Sangen til os kom
Fra Hebenold.
Livsalighed i allen Stund
Dem Hjertet vandt,
Dg Lovemod i Danelund
De altid sandt,
Saa driffe vi Skoldungens Minde.
Med Danmarks sterke Christian
Vi mindes vil
Hver Helt, som for vort Fædreland
Sik har i Lid.

Den Flof er stor, den Skaal er god;
 Hver Dannemand
 Med Glæde offer Liv og Blod
 For Fædres Land.
 Saa drikke vi Heltenes Minde.
 Med Hjarne mindes vi hver Skjald,
 Som Hjertet vandt
 Ved Sang i listigt Tonesald
 Om meer end Tant.
 Thi Gjentyd kjærlig Mindefang
 I Skoven fandt,
 Fra Arilds Tid i Danevang
 Den Kranfen vandt.
 Saa drikke vi Skaldenes Minde.

Med Soro mindes vi dernæst
 Hver Sagalerd,
 Der talde som han kunde bedst
 Om Fædres Færd;
 Ja En og Hver, som ærlig tro
 Har Bogen fulgt,
 Ej ladet Mos paa Fædre groe,
 Ej Sandhed dult.
 Saa drikke vi Boglærdes Minde.

I Dronning Thyre og Kong Dan
 Vi slutte ind
 Hver Dannevinde, Dannemand
 Med edelt Sind.
 I Høieloft, i Hyttens Brag,
 Ja overalt,
 Forældre vi jo elste maa
 I hver Gessalt.
 Saa drak vi Forældrenes Minde.

N. F. S. Grundtvig.

